

Een schouw voor in de natuur

Wie zich in een natuurgebied wil begeven kan dat het beste doen met een ecologisch verantwoorde boot. Wij gingen de Kortenhoefse Plassen op met de Eco-schouw van Peter Schouten, een zelfverzonnen naam voor een schouw waarvan de scheepstimmerman uit het Gooi wel een serie zou willen maken.

Door: **Arthur van't Hof**

Het is een van die vele zeer warme dagen van afgelopen zomer als we langzaam bij Peter Schouten. 'Hij is af en hij wordt binnenkort opgehaald, dus als je er nog mee wil varen moet je nu langskomen.' Peter doelde op de schouw die hij afgelopen winter in aanbouw had (zie ook SdZ 2019.2). De boot zou een sprietzeil krijgen en omdat ik erg weinig ervaring heb in het varen met een grootzeil zonder giek, zei hij dat ik het dan maar moest proberen als de schouw af was. Maar afgezien van dat sprietzeil, waarvan Peter hoog opgaf, was er toen een onderdeel waarover nog geen beslissing was genomen: de mechanische voortstuwing. Roeiriemen gingen weliswaar ook deel uitmaken van de vaarinventaris, maar de meeste klanten willen toch ook een motor ter beschikking hebben. Gezien de ecologische "draai" die de toekomstige eigenaars aan

hun boot wilden geven, zou dat een elektromotor moeten worden. Maar Schouten had nog geen flauw idee welke vorm die zou krijgen. Het handigste bleek toch een zogeheten "pod-drive" te zijn, die in zijn geheel onder de boot wordt gemonteerd en waarvoor geen schroefas door het vlak gestoken hoeft te worden. Schouten koos voor het merk Epropulsion dat geïmporteerd wordt door Drinkwaard in Sliedrecht. Met de standaard bijgeleverde lithium-ion accu kun je er bij een snelheid van 8 km/uur ca. 4 uur mee varen, voordat de accu's weer moeten worden opgeladen. Veel harder mag je toch niet op de Vecht waar de schouw zijn ligplaats krijgt.

Geen blokkendoos schouw

Bij de pod-drive hoort een snoerloze afstandsbediening. Er zit een "gashendel" op en een scherm-

boven: Tevreden met het eindresultaat. 'Ik zou hier wel een kleine serie van willen maken'.

onder: Schouten hijst de zeilen. Het ontbreken van een heen en weer zwaaiende giek heeft beslist voordelen.

boven: Op het kanaal achter ons ronken de motoren maar de eco-schouw mag de prachtige natuur in.

boven midden: De snoerloze afstandsbediening stuurt de 'pod-drive' onder het vlak aan.

rechtsboven en midden links: Het handgesmede beslag van Rhett Eekels uit Oss voegt beslist karakter toe. Onder het voordek ligt de accu.

midden rechts: De schootvoering is heel simpel gehouden. Het roerblad heeft zwem-opstapjes.

rechtsonder: Het voordeel van een spriettuig, de mast is kort en samen met de spriet maak je er een bundel van die je makkelijk in de boot legt.

pje vertelt je meer over de accucapaciteit. Geluidloos varen we het Hilversums Kanaal af, richting het Wijde Gat, een prachtige, verborgen plas. Terwijl het kanaal vol ligt met ronkende motorboten, is hier letterlijk niemand te vinden omdat op de Soete Inval, de vaart die leidt naar de plas, al een verbod geldt voor verbrandingsmotoren. Terwijl ik in de fotoboot overstap - eveneens voorzien van riemen - heb ik de mogelijkheid de door Schouten zelf getekende schouw eens goed te bekijken. Je hebt schouwen en schouwen en je kunt verschrikkelijk miskleunen in het ontwerp, met als resultaat een boot die lijkt op de rechtehoek uit de blokkendoos van mijn dochter. Maar de foto's laten zien dat hier sprake is van een sierlijk scheepje. Het gekke is, van buitenaf oogt hij compact maar eenmaal aan boord beschik je over een zee aan ruimte. Meer dan genoeg in ieder geval voor een gezin met drie kinderen. Met z'n tweeën op pad en dan slapen aan boord kan natuurlijk ook. Je kunt er dan fantastische roeizeiltochten mee maken in de plassegebieden. Dat is mede te danken aan dat spriettuig met zijn tamelijk korte mast. Mast, spriet en zeil berg je in een handomdraai weg, zodat je zelfs onder de

laagste vaste bruggen door kunt. En optuigen kost minder moeite dan bij een Optimist, want die heeft ook nog een giek.

Ontdekkingstochten

We konden genieten van een heerlijk lopend windje. Omdat je met een spriettuig relatief veel vierkante meters omhoog trekt zette de schouwer meteen de sokken in. Dusdanig goed dat ik eigenlijk wel begon te verlangen naar een echte windkracht 3, of een kleine 4 voor wat meer gespetter. Natuurlijk, je moet hoog aan de wind geen wonderen verwachten van dit bij uitstek "low-aspect" tuig, maar de vraag is of je dat moet willen. Je gebruikt een dergelijke boot immers niet om wedstrijden mee te varen, maar eerder voor bijvoorbeeld ontdekkingstochten met je kinderen. Groot voordeel, die hebben geen last van een zwaaiende giek boven hun hoofd. En dan natuurlijk de hamvraag: hoe ecologisch is deze schouw eigenlijk. Schouten huldigt het standpunt dat er geen ecologischer product bestaat dan hout. Zodra je een nieuwe boom plant voor een geveld eik ben je 'circulair' bezig. Bovendien kan ook een houten boot een lange

levensduur hebben, met wat jaarlijks onderhoud gaat zijn eigen werkboot al decennia mee. Accu en kunststof tuig leggen wat gewicht in de andere kant van de weegschaal, al elimineren die weer het gebruik van fossiele brandstoffen. Maar afgezien van de eco-vraag heeft Schouten een mooie schouw gebouwd voor wie een alternatief zoekt voor de polyester productieboot.